

УДК 687.37

ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙН-ПРОЕКТУВАННЯ АКСЕСУАРІВ З МЕТОЮ КОРИГУВАННЯ ФОРМИ ОБЛИЧЧЯ

Студ. Я.М. Клопотівська, гр. МГШМК-2-17
Студ. М.А. Говда, гр. МГДШМКл-17
Науковий керівник доц. М.С. Винничук
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою наукового дослідження є визначення особливостей дизайн-проекткування аксесуарів з метою коригування форм облич, а також запропонувати рекомендації для коригування форм облич.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є вивчення процесу дизайн-проекткування аксесуарів з метою проектування гармонійних форм аксесуарів.

Методи та засоби дослідження. У роботі використані такі комплекси методів: літературно-аналітичний, візуально-аналітичний, метод системного підходу, статистичний метод збору інформації.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Наукова новизна полягає в детальному вивченні та систематизації рис основних форм облич з метою розробки рекомендацій для коригування форми обличчя за допомогою аксесуарів.

Результати дослідження. На сучасному етапі дизайн-проекткування аксесуарів потрібно враховувати не лише модні тенденції, крій, силует, характеристики матеріалу, а також форму обличчя споживача. Адже обличчя завжди було ключовою частиною зовнішності, його форма, пропорції, лінії, риси впливають на враження, на образ в цілому. Тому при правильному підборі аксесуарів можна сформувати власний стиль у відповідності з даними природою особливостями зовнішності.

Щоб визначити особливості обличчя споживача слід розрахувати його пропорційність, а саме: як співвідноситься вертикальна та горизонтальна частини. Ідеальним співвідношенням є $3/2$. Форму визначають по чотирьом основним лініям: висоти обличчя, ширині лоба, вилиць та підборіддя [1].

Форма обличчя визначається за такими основними вимірами (рис. 1):

- висота (В) обличчя визначається відстанню від крайової лінії росту волосся по середній лінії обличчя до підборіддя;
- ширина лоба (Шл) визначається відстанню між крайовими лініями росту волосся від правої скроні до лівої через середину лоба;
- ширина вилиць (Шв) визначається відстанню між вилицями в найширшому місці;
- ширина підборіддя (Шп) визначається відстанню на рівні 1 см від його краю.

При виборі форми головного убору або хустково-шарфового виробу можна визначити такий взаємозв'язок: головний убір (хустково-шарфовий виріб) – форма голови – форма обличчя. В залежності від силуетних та композиційних ліній і членувань форма може бути статичною або динамічною. Щоб досягти змін у сприйнятті форм, об'ємів, величин рекомендовано застосовувати зорові ілюзії. За допомогою конструктивних та декоративних ліній можна відвести погляд від небажаного ефекту та усунути певні вади. При дизайн-проектванні аксесуарів слід використовувати принципи гармонійного формоутворення, а саме: принцип нюансу, коли об'єм аксесуарів дещо більший за об'єм голови; принцип контрасту, коли об'єм

аксесуарів суттєво перевищує об'єм голови; принцип тотожності, що має враження повторення об'єму голови [2].

Виділяють сім основних типів обличчя: овальний, круглий, трикутний, квадратний, прямокутний, ромбоподібний, грушоподібний (рис. 2).

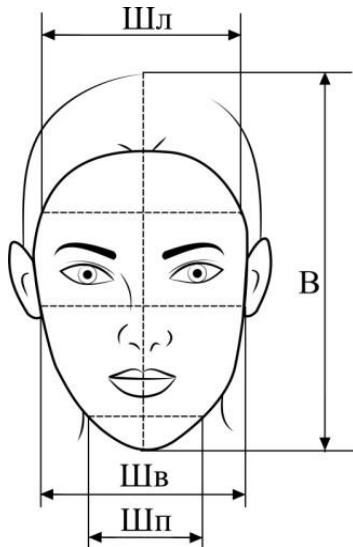


Рисунок 1 – Пропорційне зображення обличчя з позначенням лінійних вимірів

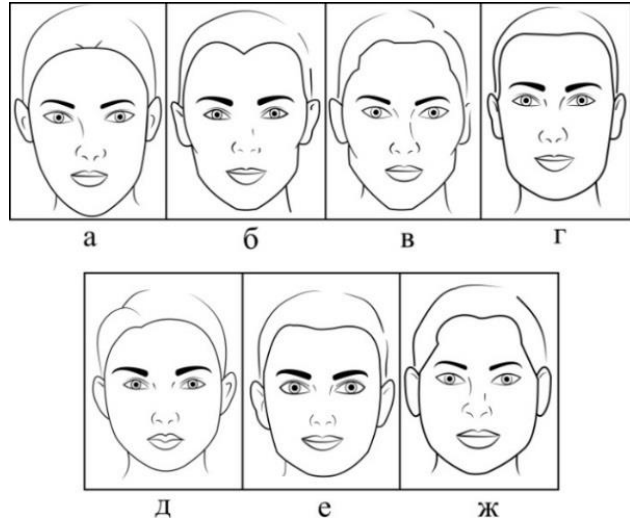


Рисунок 2 – Форми лицьової частини голови:
а – овальна, б – трикутна, в – ромбоподібна,
г – прямокутна, д – кругла, е – квадратна,
ж – грушоподібна

З метою коригування форми обличчя застосовують такі рекомендації [1]:

- овальна форма обличчя – не витягувати обличчя в довжину;
- кругла форма обличчя – візуально витягнути обличчя;
- трикутна форма обличчя – акцентувати увагу на вилицях;
- квадратна форма обличчя – злегка витягнути обличчя і пом'якшити кутастість;
- прямокутна форма обличчя – візуально зменшити довжину обличчя і згладити кутастість;
- ромбоподібна форма обличчя – додати об'єм верхній частині голови;
- грушоподібна форма обличчя – візуально розширити лоб.

Висновки: Здійснено аналіз особливостей дизайн-проекування аксесуарів, визначено основні типи обличчя та запропоновані рекомендації коригування форми обличчя за допомогою аксесуарів.

Ключові слова: дизайн-проекування, принципи формоутворення, форма обличчя, коригування, аксесуари.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Обличчя. Частина 1. Ідеальні пропорції: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://color-harmony.livejournal.com/172026.html>
2. Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу: Навчальний посібник / М.В. Колосніченко, Л.І. Зубкова, К.Л. Пашкевич, Н.В. Остапенко та ін. – К.: ПП «НВЦ Профі», 2014. – 386 с.